

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra AXEL OG VALBORG

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter IV", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter IV*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN , 1926-1930, s. 194. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl04val-shoot-idm140153720529920/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter IV

Som i hver anden. Dersom Thord Huusfrefya
Smukt havde ladet døbe strax sin Søn,
Var Axel ei Daabbroder nu til Valborg;
Hvis Axel elskte ei mod Kirkens Bud
Sin nære Frænde, men en anden Møe,
Da vilde intet hindre ham hans Lykke.
Af Gilskeslægten er Kong Hakon vigtigst.
Vell! Hvad der straffer Overtræderen,
Lyksaliggjør *hans* dyderige Liv.

ERLAND.

I Ulyksalige!

KNUD.

Jeg indseer vel
At slig Begivenhed, ærværdige Herre,
Maa saare Eders Hierte. I er gammel
Og Eders Hølbred ei den bedste; altid
Troer I kun slet om Broder Knud, jeg veed det;
Dog har han maaske meer Hengivenhed
For Eder end I troer. Gak I herfra
J Roe til Klosteret. Jeg vil undskyldte
For Kongen Eders Bortgang nu, og gierne
Forrette Tienesten i Dag for Eder.

ERLAND.

Gierne forrette Tienesten? jeg troer det.
Nei Knud! Du skalst ei være deres Bøddel.
Det trøster den Ulykkelige i
Sin Nød at høre Skjæbnens Dom forkyndes
Af en medlidende, en venlig Læbe:
Jeg vil forrette selv min haarde Pligt,
Og skulde saa mit gamle Hierte briste;
Jeg vil af alle Kræfter virke for